

LUMINA MÂNTUIRII

- Duminica a șasea după Paști, a orbului din naștere -

Domnul nostru Iisus Hristos a venit în lume ca să ne aducă lumina mântuirii, precum El Însuși a spus: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12). Astăzi, Mântuitorul sufletelor noastre lucrează în Biserică cu aceeași putere, milă și iubire care a avut-o în timpul vieții Sale pământești, pentru că este „Același, ieri și azi și în veci” (Evrei 13, 8). Din cer și din Biserică, Domnul ne cheamă să urmăm adevărurile sfinte, să avem grijă de sufletele noastre și să împlinim poruncile dumnezeiești. În acest fel, viețile noastre pot să dobândească lumină din lumina lui Hristos, Care zice: „Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!” (Ioan 9, 5). Acest lucru este posibil pentru că Biserica, în care este prezent Hristos, devine o vistierie plină de daruri aducătoare de lumină și de mântuire. Cel dintâi dar pe care ni-l dă Biserica este numele de creștin. A fi creștin înseamnă a fi fiu al lui Dumnezeu (Ioan 1, 12). Creștinul poartă acest nume sfânt al lui Hristos, „care este mai presus de orice nume” (Filipeni 2, 9) și care se află în ceruri (Luca 10, 20). Noi, creștinii, avem datoria să-L preamărim pe Dumnezeu pentru numele acesta (1 Petru 4, 16). A te boteza înseamnă a te îmbrăca în Hristos (Galateni 3, 27) și a primi numele Lui. Ai fost numit creștin? Onorează-ți numele! Să nu se hulească din pricina ta Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și să strălucească faptele tale cele bune mai mult înaintea oamenilor, ca, văzându-te ei, să-L slăvească pe Tatăl Cel ceresc. Un alt dar pe care ni-l dă Biserica este dreapta credință, în care trăim și pe care o mărturisim. Această credință a fost mărturisită de Sfinții Apostoli și pentru ea și-au dat viața martirii și Sfinții Bisericii. Despre puterea ei ne vorbește minunat Sfântul Isaac Sirul: „Și când vei vedea voia ta că se încrede cu toată curăția cugetului mai mult în Dumnezeu decât în tine și că te silești să nădăjduiești în El mai mult decât în sufletul tău, atunci se va sălășlui în tine puterea aceea necunoscută de tine. Și vei simți puterea Celui Ce este cu tine, în chip neîndoielnic”. Un dar de mare valoare, de care Biserica are multă

grijă, este Sfânta Scriptură care, împreună cu Sfânta Tradiție, cuprind cuvântul lui Dumnezeu. Tot ce face și ne învață Biserica se întemeiază pe cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție. Noi trebuie să le păstrăm și să le cinștim pe amândouă deopotrivă, după cum ne îndeamnă Sfântul apostol Pavel: „Fraților, stați neclintii și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră” (2 Tesaloniceni 2, 15). Cuvântul lui Dumnezeu este pentru creștini o sursă de lumină: „Dumnezeu Cel iubitor de oameni luminează nevăzut cugetele noastre prin Sfintele Scripturi” (Sf. Ioan Gură de Aur). Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție constituie o farmacie în care găsim leacuri tămăduitoare. Amin.

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

- Cinste și onoare pentru eroii neamului! -

Mai presus de toate, azi, neamul românesc odată cu Înălțarea Domnului își serbează istoria eroismului său legendar personificat prin eroi. Este istoria sufletului românesc împodobit cu bogate realizări ale virtuților de bărbăție și vitejie străbună prin care s-a clădit viața României de azi și se plămădește România de mâine. De aceea toți cei buni la inimă, iubitori de neam, se adună și se vor aduna cât va fi lumea, în jurul sfințelor morminte ale marilor noștri înaintași, ca să ia tărie de credință, de luptă și de biruință. Orice popor își reazemă ființa pe morminte de eroi și își scrie istoria prin jertfa acelora, care în clipe de grea încercare au avut o mare putere de dăruire și sacrificiu. În ceasurile grele și hotărâtoare, la Posada, Rovine, Chilia, Podul Înalt, Călugăreni, Plevna, Oituz, Mărăști, Mărășești, Odesa, Timișoara, București, ei au înțeles că viața lor nu trebuie să se măsoare cu lungimea anilor, cu bogăția plăcerilor, cu umilință și robie, ci cu puterea de muncă, cu luptă, cu jertfă, cu eroismul, cu dragostea și cu afirmarea idealului ce trebuie slujit. Suntem convingși că visul milenar înfăptuit prin ei, ne cheamă să apreciem spiritul lor de sacrificiu și să ne apropiem cu sfințenie, ca să luăm tărie de credință, de luptă, de jertfă și de biruință. Căci prin ei, prin jertfa lor se face un punct de întâlnire cu istoria neamului și cu oamenii și în același timp jertfa lor constituie semnul vizibil al faptului că viața noastră devine o cruce și o înviere, un punct de întâlnire, sprijinit de dragoste și nădejde, fără de care sufletul nostru ar fi sărac și pustiu, lipsit de firul ce îl leagă de istoria și credința întregului neam. În ființa lor se află niște comori sfinte, efortul și jertfa înaintașilor din care se hrănește neîntrerupt prezentul și viitorul nostru. În ei stă, într-o exprimabilă legătură, ceea ce este vremelnic cu ceea ce este veșnic în făptura omului. Ei formează cartea de dăinuire a neamului românesc. Sunt brazde adânci în istoria neamului din care au răsărit idealuri și împliniri mărețe - jertfa lor a fost motivată de faptul că cine luptă pentru dreptate, cinste, libertate, luptă pentru Dumnezeu, apără familia, moșia, cultura, limba, legea și neamul. Ei sunt născuți din credință, hărnicia, efortul și jertfa poporului. Ei au crezut în ființa neamului, pe altarul căruia au adus cea mai sublimă jertfă: Viața! Graiul pământului românesc din adâncuri și pe o arie tot mai întinsă, dă mărturie sfinte despre adevărații lui stăpâni, care l-au lucrat cu sudoarea frunții lor și au pecetluit dreptul asupra lui și libertății cu sângele de eroi și martiri. Datori suntem și noi astăzi, să prețuim valorile neamului, să le cultivăm cu grijă și să le punem în practică prin fapte bune, care se cer acum mai mult ca oricând. Eroii reprezintă jertfa de veacuri a unui neam! Cinstirea faptelor lor eroice le-o vom arăta și dovedi prin înălțarea noastră la măreția și strălucirea jertfei lor! Să plecăm genunchii și inimile noastre pentru sfânta amintire a tuturor eroilor noștri, ctitori ai veșniciei românești!

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce este păcatul?

Răspuns: Păcatul este călcarea voii Lui Dumnezeu cu deplină știință, cu voie liberă, prin gând, cuvânt sau faptă. Pentru că voia lui Dumnezeu se arată în legile Sale, păcatul se mai numește și fărâdelege.

Întrebare: Care este originea păcatului?

Răspuns: Păcatul și-a luat începutul odată cu căderea strămoșilor: „precum printr-un om (Adam) a intrat păcatul în lume și prin păcat, moartea, așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el” (Romani 5, 12). Păcatul nu ține însă de firea omului, ci el s-a ivit prin întrebuițarea rea a voii libere cu care a înzestrat Dumnezeu pe om. Originea păcatului nu este de la Dumnezeu. Dumnezeu nu este urzitorul păcatului și nici nu-l voiește, dar îl îngăduie, fiindcă nu voiește să știrbească libertatea de voință a omului. Sfântul Antonie cel Mare spune: „Răul nu este pricinuit de Dumnezeu. Fiecare din mădularele noastre păcătuiește atunci când din libera alegere lucrează cele rele în loc de cele bune, împotriva lui Dumnezeu”.

Întrebare: Care sunt semnele păcatului?

Răspuns: Semnele după care se cunoaște păcatul sunt: întrebuițarea deplină a minții. Unde nu există judecată deplină a minții, nu există nici păcat. Faptele copiilor mici, ale nebunilor și ale tuturor celor lipsiți de judecata minții pot fi împotriva legilor, dar nu sunt socotite păcate. Libertatea voii. Faptele rezultate de la om împotriva voii sale, de asemenea pot fi împotriva legii, dar nu sunt socotite păcate. Cunoașterea legii împotriva căreia este îndreptată fapta, sau cel puțin să fi fost cu puțină cunoașterea acestei legi.

Întrebare: Ce este ocazia la păcat?

Răspuns: Prin ocazie la păcat înțelegem împrejurările din afară care dau omului prilej de păcătuire, chiar fără ispită. Acela care nu se ferește de ocazia la păcat și nu înfruntă ispitele, dovedește o învoire neexprimată cu aceste începuturi ale păcatului. El suferă pornirea spre păcat, ațâță poftele dinăuntru și stăruie în plăcerea acestei ațâțări. Aceasta plăcere păcătoasă, împreună cu dorința și hotărârea de a păcătui, alcătuiesc păcatul dinăuntru, care se arată în afară prin cuvânt și faptă.

Întrebare: Cum se naște păcatul?

Răspuns: Felul în care se naște păcatul îl arată Sfântul Apostol Iacov: „Nimeni să nu zică atunci când este ispitit: De la Dumnezeu sunt ispitit. Ci fiecare este ispitit când este tras și amăgit de însăși pofța sa. Apoi, pofța, zămislind, naște păcat, iar păcatul, odată săvârșit, aduce moarte” (Iacov 1; 13,15). Din cuvintele acestea se înțelege foarte limpede că rădăcina păcatului stă în pofță. Pofța lăsată să se întărească în sufletul omului, fără a fi alungată, îl atrage, adică îl ispitește pe om. Din pofța întărită se naște păcatul, care la rândul lui aduce moartea. Fericitul Diodoh al Foticeii spune: „Răul nu este în fire, nici nu este cineva rău prin fire, căci Dumnezeu nu făcut ceva rău. Când însă, cineva din pofța rea a inimii, aduce la o formă ceea ce nu are ființă, atunci se zămislește răul”. Adică nașterea păcatului depinde de multe cauze, în special ispita și ocazia la păcat. **v u**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 16 mai	18 ⁰⁰	Vecernie cu litie la Biserica „Înălțarea Domnului”, Școala nr. 14
Joi 17 mai	7 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Vineri 18 mai	17 ⁰⁰	Sfântul Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 19 mai	7 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie
Duminică 20 mai	7 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie la Biserica „Eternitatea”

Migdalul

Înalt și puternic, drept și cu coroana spre cer, un migdal domina livada. Era fericit atunci când eleganții cocori sau distinșii pițigoii țopăiau prin ramuri; primea cu drag la sine sticleții, privighetorile sau alte pasări cântătoare. Într-o zi însă, pe una dintre crengile sale se așeză o ciocănițoare. Pasărea plecă urechea la zgomotele ce veneau de sub scoarța copacului și își dădu seama că acolo mișunau o mulțime de larve mici, dar gustoase. Își vârî așadar ciocul lung în trunchiul migdalului, începând să scoată de acolo larvele și să le mănânce. Migdalul se cufundă în tristețe. Nenorocita aceea de pasare care îi ciopârțea scoarța, distrugându-i frumusețea, era chiar nesuferită. Minunatul migdal a făcut tot ce îi stătea în putință pentru a alunga ciocănițoarea, care într-o bună zi își luă zborul de acolo. Din clipa aceea larvele începură să crească și să se înmulțească, până ce invadară întreg trunchiul. Și atunci a fost de ajuns o simplă adiere de vânt pentru ca orgoliosul migdal să fie doborât la pământ.

Morala: Dacă te bate cineva la cap, subliniindu-ți defectele și lipsurile, nu te înfură. *Mulțumește-i!*

Brosuța câștigătoare

A fost odată un grup de broscuțe care voiau să se ia la întrecere. Țelul lor era să ajungă în vârful unui turn foarte înalt. Se adunaseră deja mulți spectatori, pentru a urmări cursa și pentru a încuraja broscuțele. Totuși, dintre spectatori, nu credea nici unul că vreuna dintre broscuțe va reuși să ajungă în vârful turnului. Tot ce se auzea erau exclamații de genul: „Oh, ce obositor!!! Nu vor reuși niciodată să ajungă sus!”. Sau: „Nici nu au cum să reușească, turnul este mult prea înalt!”. Broscuțele începură să abandoneze. Cu excepția uneia singure, care se cățara vioaie mai departe. Nu voia cu nici un chip să abandoneze! În final renunțaseră toate, cu excepția acelei broscuțe care, cu o imensă ambiție și rezistență reuși să ajungă singură în vârful turnului. După aceea, toate celelalte broscuțe și toți spectatorii au vrut să afle cum a reușit broscuța să ajungă totuși în vârf, după ce toate celelalte se văzuseră nevoite să abandoneze cursa. Unul dintre spectatori se duse la broscuța să o întrebe cum de a reușit să facă un efort atât de mare și să ajungă în vârful turnului. Așa s-a aflat că... broscuța învingătoare era SURDĂ!! **Morala:** Nu asculta niciodată de oamenii care au prostul obicei de a fi întotdeauna negativi și pesimiști, fiindcă ei îți răpesc cele mai frumoase dorințe și speranțe pe care le porți în suflet! Fii mereu optimist! Și, mai ales, fii surd când cineva îți spune ca nu-ți poți realiza visele! *Câștigă!*

